

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

Decas X. Ab anno Christi 1090. ad 1100.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

DECAS X.

✽ *Ab anno Christi 1000. ad 1100.* ✽

1091. **R**edit Romam Guilbertus & recipitur à Romanis Henricum formidantibus, in eam autem cum ingredi posset Urbanus Papa tunc in Campania moratus cum suis maluit videri minùs posse ne urbs desolaretur.

Interea Henricus Mantuam jam undecim mensibus obsessam proditione cepit, & civitates omnes vicinas occupavit, paucis exceptis, quas firmiores muri ab ejus impetu vindicârunt. Catholici interim precibus & piis operibus se defenderunt & in Germania præsertim egregiæ sanctitatis specimen dederunt, dum non solum Clerici & Monachi religiosissimè vitam communem observârunt, sed etiam innumerabilis multitudo sæcularium virorum & fœminarum, conjugatorum & cælibum, in urbibus & in villis eandem vitam cõmunem sub obedientiâ Clericorum & Monachorum in primitivæ Ecclesiæ formam devotissimè amplexati & non nisi habitu monachis dispares facti sunt: quorum vivendi rationem Urbanus Papa laudavit & contra

contra

contra obtrectatores Apostolico diploma te confirmavit. Et sic inquit Bertholdus Deus Ecclesiam suam periculosissimo tempore consolatus est.

Ad hunc annum referuntur Regni Luitanici initia.

✠(1092.)✠ S. Bruno ex suâ solitudine ab Urbano II. evocatur, & detinetur triennio, atque in conciliis celebrandis aliisque negotiis Ecclesiæ promovendis à Pontifice occupatur.

✠(1093.)✠ Lombardi in Henricum rebellant (quibus Mediolanum præluxit) atque in Welfonis partes transeunt: Imò & Conradus filius Henrici assurgit in patrem, ob causam propè justam. Henricus enim Adelaidem (alii Praxedem appellant) uxorem suam, fœminam pientissimam & innocentissimam compegit in carcerem, & multos compulit ei vim inferre: atque inter cæteros filio suo Conrado novercam suam constuprandam objecit, cùmque restitisset ille, negavit filium suum esse, sed Principis cujusdam Sveviæ, quem vultu suo non malè referebat, Conradus ergò fugit à Patre; sed paulò post ab eodem dolo interceptus, malè habitus esset, nisi divino auxilio ex ejus manibus evolasset. Ideò Welfone curante Mediolani

ab

ab Anselmo Episcopo Rex inungitur Italiae, & ab Urbano Pontifice excommunicationis vinculo exsolvitur. Henricus autem à Welfone & filio pressus se quâdam munitione inclusit, ubi satis diù quasi privatus vixit, tanto vitæ affectus tædio, ut se interficere conatus sit, & fecisset nisi huic sui arma eripuissent, & quasi fanaticum servassent. Adelais autem de carcere tandem mirabiliter effugit & venit ad Mathildem, per quam deducta est ad Urbanum, ac demùm in Russiam reversa ad suos, facta est Abbatissa sortita sponsum toto cælo ab Henrico diversum.

Redit Romam Urbanus (arce tamen S. Angeli à Schismaticis occupatâ) & Gilbertus Veronam fugit, simulans se Papatu abdicaturum, si pax Ecclesiæ aliter restitui nequiret.

✽(1094.)✽ Magna lues per Italiam, Galliam Germaniam grassata multos Schismaticos ad sanam mentem reduxit, pertinaces prodigiis territi, quidam sibi manus intulerunt. Quidam à feris vorati sunt.

Contigit hoc anno portentum in fœminâ Laudensi quæ confessa, crimen occultum, cum id sacrilegè propalatum esset, ipsa ad incendium damnata bis ex accensis
flam-

flammis incolumis evasit operâ B. Mariae Virginis, cujus auxilium imploravit. Ut ostenderet DEUS peccata duntaxat Sacerdotibus ad veniam, nunquam ad multam iudicibus aperiri.

Philippus Rex Francorum Bertradam uxorem Fulionis Comitis Andegavensis cognomento Asperi, viri improbissimi raperat, eâque utebatur rejectâ uxore legitimâ Bertha, quam Monstrolium ablegarat, Fulcone mortuo eandem Bertradam assentientibus quibusdam Galliae Episcopis prævaricatoribus uxorem duxit, nequidquam Ivone Carnotensi, nequidquam Concilii & Pontificis anathemate deterrente.

✱(1095.)✱ Urbanus II. Placentiâ Cremonam pervenit, ubi stratoris officium Carolus Henrici filius peregit, & Pisas profectus filiam Rogerii Ducis Siciliae adhuc parvulam accepit sponsam cum ingenti dote pecuniariâ. Pontifex autem trajecit in Galliam ibiq; Claremontanam Synodum indixit ad quam convenerunt 13. Archiepiscopi & 205. Episcopi, & in eâ Philippus Augustus Francorum Rex propter Bertradam pellicem uxori legitimæ superductam excommunicatur, quod anathema tam accuratè servatum, ut hoc tempore

pore in plerisque diplomatis non *regnante* Philippo, sed *regnante* *J E S U* scriberetur. Actum quoque est de expeditione Hierosolymitanâ, negotium hoc plurimum promovente Petro Eremitâ Ambianensi, per quem tum Patriarcha Constantinopolitum Alexius Comnenus Imperator, quem Saraceni graviter urgebant litteras ad Pontificem & Occidentales miserunt pro Christianâ contra Saracenos fortiter curandâ plurima ad hoc Græcâ fide polliciti.

Decretum est ergo sacrum bellum in Concilio, & Crux super militantium dextro brachio efficta adhibita pro tesserâ, oblati pro stipendio indulgentiis, & ut cuncta bona eorum qui sequerentur, semper & ubique essent in pace & (ut vocabant) *tregua* nempe ab omnimodis incommodis libera Synodalibus decretis emanantibus, sub præsidio & auxilio Dei Genitricis. Ad quod impetrandum Urbanus Papa officium Dei Genitricis non ita pridem à Petro Damiani inventum, approbavit & Clericis in honorem Dei & Dei paræ persolvendum indixit: his inquam ritè præmissis tanta alacritate susceptum est bellum quasi non de repetendâ Palæstinâ, sed de adeundo regno cœlesti ageretur.

✠(1096.)✠ Philippus Rex Francorum

re-

rejeclâ pellice , & pœnitentiâ actâ absol-
 vitur ab Urbano Papâ , qui mox Romam
 ubi Guilberti fautores adhuc turrim Cre-
 scentii possidebant, regressus, sacram expe-
 ditionem summâ curâ promovet , & deni-
 que totius expeditionis Dux Godefridus
 Bullionius constituitur, qui in eum finem
 Ducatum suum Bullionensem vendidit
 Episcopo Leodiensi , majori tamen ven-
 dentis quàm ementis gloriâ, hunc plurimi
 præstantissimi Duces ac Comites & flos
 nobilitatis secuti. Suntque hominum
 Cruce signatorum qui ex toto Occidente
 Christiano confluerunt trecenta millia
 numerata & divisis copiis per diversas vias
 atque diversos Duces deducta , variis
 quoque Episcopis, qui & ipsi Crucis signo
 ornati erant, Cohortes Cruciatas comi-
 tatu suo usque ad terram sanctam nobili-
 tantibus.

Qui divino instinctu sacre militiæ no-
 men dedere contra hostes Christiani no-
 minis , in quos primò inciderunt Judæos
 nisi Christianam fidem profiteri vellent, il-
 los trucidabant, fugabant, imò etiam ad
 consciscendam sibi mortem ex desperatio-
 ne impellebant, zelo Christiani nominis
 hæc svadente , ut ingentem ubique stra-
 gem tota gens Judæorum pateretur.

✠(1097.)✠ Christianæ expeditionis milites post multa cum Turcis prælia Nicæam Bythinæ occupant.

Margarita Regina Scotiæ postquam sylvescentem regni illius Ecclesiam flori suo restituit, sanctissimè moritur.

✠(1098.)✠ Expeditio Christianorum Antiochiam & alia loca munita feliciter occupat, obfessique iterùm Christiani Antiochiæ, & fame gravissimè pressi, inventâ inibi sacrâ lanceâ, quâ latus Christi perforatum est, fortissimè animati, ingentem de hostibus victoriam reportant, plures haud dubiè victorias messuri, & loca occupaturi, si perfidiâ & dolis Alexii Comneni, Græcorum Imperatoris Latinis infestis, à progressu impediti non fuissent.

Hoc anno Apostolicæ Sedis auctoritate jacta sunt in Galliâ prima fundamenta Ordinis Cisterciensis, ex quo tanquam è fonte rivi universum Occidentalem Orbem cœlestibus donis irrigârunt, quando erigendi Monasterii Cisterciensis in Dicecesi Cabilonensi S. Robertus Abbas Molismensis auctor extitit.

✠(1099.)✠ Urbanus Papa celebrat Romæ Synodum Generalem centum ac quinquaginta Episcoporum, in quo præter alia denuð Guilbertus cum fautoribus suis

fuis anathemate percutitur, & Christiani qu
ad continuandam & promovendam sacra je
expeditionem animantur.

Ad Urbani triumphum pertinet, que fia
eodem tempore, nempe 14. Julii hujus an rur
ni Christiani, Duce Godefrido Bullionis Bu
Hierosolymam ceperint, & eundem Bu vir
lionium primum Hierosolymorum Re un
gem creaverint, qui tamen noluit auro co tur
ronari, ubi Christus spinis coronatus fr me
erat. Saraceni tunc omnes jugulati, & Urb ani
à Christianis incoli cœpta, selecti quoq; fin
duo Patriarchæ Daxbertus Hierosolym fed
tanus, & Bernardus Antiochenus, amb nu
virtute & doctrinâ clari. & f

Hoc glorioso triumpho insignis eodem cis
adhuc anno ad coronam cœlestem evoca
tus est Urbanus II. Papa, belli sacri promo
tor, ei que suffectus est Reinerius Card
nalis, dictus Paschalis II. & Fra

✱(1100.)✱ Hoc anno Guilbertus in pib
Ecclesiâ ab Orthodoxis penitus debella con
tus, & de loco in locum tanquam ferus vid
per in venatione agitatus atque ad extre tiv
mas angustias redactus, in fugâ miserè mu
riit, mœrore consumptus, & ut loquitur An
Historicus, desperationis dentibus devo He
ratus, postquam per 23. annos Ecclesiam rev
turbavit, & meruit nefandus, ut sepulchro lar
quo-

quoque careret, ossibus ejus in aquas profectis.

Quanto solatio boni quilibet in Ecclesia mortem Guilberti Anti-Papæ exceperunt, tanto mœrore luxerunt mortem Bullionii primi Regis Hierosolymorum viri fortissimi ac tanti roboris, ut Camelis uno gladii ictu colla demeteret, & armatum loricâ Saracenum in transversum medium secaret. Insuper de tota Christianitate optima meriti, & Pietate Clarissimi.

Mortuo Guilberto tres ab Henrico suscepti sunt, Albertus, Theodoricus & Maginulphus, omnes ejusdem cum Guilberto & Henrico Sulphuris digni qui schismaticis à schismatico Principe præficerentur.

Paschalis II. domat tyrannos, in Italia & recipit urbes & arces, & Philippum Franciæ Regem denuo Bertradæ suæ turpibus complexibus implicitum iterum excommunicat. Orienti & Germaniæ providet non tantum primæ Sedis prærogativâ, sed & ingenio & providentiâ maximus.

Mortuo Wilhelmo Angliæ Rege S. Anselmus Episcopus Cantuariensis ab Henrico Germano Wilhelmi ac successore revocatur ad Ecclesiam suam unde exulârat.

D

Gode-

Godefrido Bullionio Regi Hierosolimitano mox successit est Balduinus frater Comes vel Princeps Edessenus, qui statim cum mille & quadringentis equitibus venit Hierosolimam, disiectis ubique Sacenis transitum occupantibus. Vir quidem fortis, sed dum litigat de juribus cum Patriarcha, nec regno neque Ecclesiæ, nec sibi satis consulens.

HÆRESIS WECELINORUM.

HAusit hæc secta nomen & errorem suum a Wecilone Moguntino Archi-Episcopo introducto, qui mordicus assererat, sæculares homines spoliatos non amplius Ecclesiastico judicio subditos esse, nec posse ob insolentias suas anathemate puniri, sic autem anathematizatos posse absque ulla reconciliatione recipi. Error est conformis Calvinianæ hæresi, quæ docet hominem Christianum legibus Ecclesiasticis justis & rectis in conscientia non obstringi.

HÆRESIS ROSCELINEI NOVI SABELLIANI.

Ejus error à S. Anselmo propulsatus & in concilio Rhemensis reprobatus in eo versatur, quod essentiæ unitatem in tribus Divinis Personis credere non posset, nisi Patrem & Spiritum S. incarnatos diceret. Neque incarnationem

tionem filio tribuere nisi tres Personas tres esse
res diceret, æquè à se invicem sejunctas ac tres
Angelos & tres animas, tametsi unius sint tan-
tum potestatis ac voluntatis.

HÆRESIS NOVORUM NICO-
LAITARUM.

Fuerunt hac tempestate Mediolani quidam
Ecclesiastici libertatis avidi, qui proculcata
Sacrosancti Cælibatûs professione Ecclesiasticâ
indicti lege, fœminarum commixtionem indul-
gentes id sibi licitum esse affirmabant.

veri veterum imitatores Ni-
colaitarum.

